

РЕШЕНИЕ

№ 2203
София, 11.03.2003

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на четиринадесети януари две хиляди и трета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕКАТЕРИНА ГРЪНЧАРОВА
ЧЛЕНОВЕ: МИЛКА ПАНЧЕВА
ДИАНА ДОБРЕВА

при секретар Мария Попинска и с участието на прокурора Пенка Стефанова изслуша докладваното от председателя ЕКАТЕРИНА ГРЪНЧАРОВА по адм. дело № 9504 / 2002.

Производството е по чл.33 и сл. ЗВАС.

Образувано е по касационна жалба на Националната здравно осигурителна каса /НЗОК/ против решение от 19.07.2002 г., постановено от Софийски градски съд /СГС/ по адм.д. № 515/2002 г., с което е отменен мълчалив отказ на директора ѝ за достъп до обществена информация на сдружение "Сдружение на общопрактикуващите лекари" със седалище в гр. Велико Търново и постановено задължение за предоставяне на исканата информация.

Касационни основания по смисъла на чл.218б, б."в" ГПК, вр. чл.11 ЗВАС не са конкретизирани. Оплакванията са за "съществени процесуални нарушения" и "противоречие с материалния закон". От същността на оплакванията - СГС не е установил активната легитимация на жалбоподателя, и е нарушил разпоредбите на чл. 17, ал.2 и чл.13, ал.2 ЗДОИ следва да се приеме, че въведените касационни основания по смисъла на чл.218б, б."в" ГПК, вр. чл.11 ЗВАС са за съществено нарушение на съдопроизводствени правила и нарушение на материалния закон. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован - не се е явил и не е заявил становище.

Ответникът - сдружение "Сдружение на общопрактикуващите лекари", /Сдружението/ гр. В.Търново чрез упълномощения си представител моли да се остави в сила решението на СГС. Представя писмени бележки.

Становището на представителя на Върховната административна прокуратура е за основателност на жалбата. Излага съображения.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.33, ал.1 ЗВАС и е процесуално допустима.

Разгледана по същество в съответствие с разпоредбата на чл.39 ЗВАС е неоснователна.

СГС е разгледал жалбата на Сдружението против мълчаливия отказ на директора на НЗОК по искането му за предоставяне на достъп до обществена информация - заповед № РД-09-218/6.04.2001 г. на НЗОК. След обсъждане на направените възражения е приел е, че: както директорът на НЗОК, така и НЗОК попадат в обхвата на задължените субекти за осигуряване на достъп до обществена информация по реда на чл.3, ал.1 ЗДОИ; че исканата информация е обществена по смисъла на чл.2 ЗДОИ; че не са налице основанията за отказ от предоставяне на исканата информация по смисъла на чл.37 ЗДОИ. За правните си изводи съдът е изложил подробни мотиви, които се споделят от настоящата инстанция. Решението е правилно.

Възражението за съществено нарушение на съдопроизводствени правила с довода, че СГС не е установил активната легитимация на жалбоподателя е неоснователно. И доктрината и съдебната практика са категорични, че същественото процесуално нарушение е основание за отмяна на съдебния акт в полза на страната, на която са засегнати и нарушени правата, а не тези, засягащи правата на противната страна в процеса. В случая не е налице допуснато нарушение от съда на чл.25, ал.1 ГПК, вр. чл.45 ЗАП - неизясняване активната легитимация на касационния жалбоподател, а такова на ответника по касационната жалба. Следователно, в конкретния случай касационният жалбоподател не може да се позовава на посоченото отменително основание, тъй като неговите права в процеса не са били нарушени. Извън, и независимо от това следва да се посочи, че в настоящото производство ответникът по касационната жалба е представил удостоверение № 2173/19.03.2002 г., от което е видно, че е регистриран като юридическо лице на основание чл.489 ГПК.

Неоснователно е възражението за нарушение на материалния закон с довода, че предоставянето на исканата информация би довела до нелоялна конкуренция, което е основание за отказ от предоставянето ѝ по чл.17, ал.2 ЗДОИ. В представеното удостоверение за регистрация на Сдружението е отбелязано, че няма да развива стопанска дейност. Нелоялна конкуренция е възможна само между предприятия, които развиват стопанска дейност /арг. §1, т.1 ЗЗК/.

Неоснователно е и възражението за нарушение на материалния закон с довода, че исканата информация "има само оперативна значимост за органа" по смисъла на чл.13, ал.2 ЗДОИ, което е основание за отказ за предоставянето ѝ. От една страна, нелоялен е начинът, по който се цитира посочената разпоредба. В същата е посочено, че достъпът до служебна информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение. От друга, не сме в хипотезата на чл.13, ал.2 ЗДОИ, тъй като предмет на жалбата не е частичен отказ от предоставяне на информация. По изложените съображения не са налице посочените касационни основания за отмяна на атакуваното решение и същото, като правилно следва да се остави в сила. Поради това, и на основание чл.40, ал.1 ЗВАС, Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.07.2002 г., постановено от Софийски градски съд /СГС/ по адм.д. № 515/2002 г., с което е отменен мълчалив отказ на директора й за достъп до обществена информация на сдружение "Сдружение на общопрактикуващите лекари" със седалище в гр. Велико Търново и постановено задължение за предоставяне на исканата информация.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала, ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Екатерина Грънчарова
секретар: ЧЛЕНОВЕ: /п/ Милка Панчева
/п/ Диана Добрева